MANIFEST D'ESQUERRA UNIDA DE CATALUNYA PEL 25 DE NOVEMBRE:

NO ENS FALTA INDIGNACIÓ, ENS SOBRA NORMALITZACIÓ

Cada 25 de novembre ens trobem als carrers denunciant una realitat que mai no hauria d'haver d'existir, la violència masclista. Cada any ens trobem amb un recompte de dones assassinades pel fet de ser dones. Cada any ens trobem en xifres desoladores, que només es queda amb això, en xifres. Però la violència no s'atura amb l'assassinat, sinó que s'estén en les agressions, amenaces, abusos, violència sexual, en l'economia i en la psicologia. Davant d'aquesta realitat ens hem de fer la pregunta de, què més ha de passar perquè la violència masclista provoqui un autèntic esclat social?

Perquè sí, la violència masclista hauria de ser motiu de l'esclat social. Hauria de ser motiu suficient per sacsejar consciències i per omplir carrers. No podem continuar acceptant que l'assassinat d'una dona ocupi titulars durant cinc minuts i desaparegui en la indiferència de la societat. Tampoc podem permetre que la por de les dones sigui una qüestió quotidiana mentre la societat continua funcionant com si res.

Hem de tenir clar com a societat que la violència masclista no apareix per art de màgia. Té una raó de pes, i és el sistema patriarcal que perpetua les desigualtats, qüestionant la llibertat de les dones, i la normalització del control sobre els nostres cossos i les nostres vides. Aquesta violència no comença amb l'assassinat, sinó amb actituds, discursos i comportaments que reprodueixen la dominació masclista.

Hem de ser contundents, perquè no n'hi ha prou a condemnar les agressions quan ja s'han produït. Tampoc n'hi ha prou amb minuts de silenci, ni declaracions institucionals ni tampoc pancartes un cop l'any. El record de les que ens han arravatat massa d'hora ens ha d'empènyer per continuar lluitant i reclamant polítiques públiques valentes. Així com també la prevenció, l'educació afectivosexual i una xarxa pública de protecció que no deixi cap dona enrere.

Tampoc podem obviar que la violència masclista té una dimensió de classe. Les dones treballadores, en situació de precarietat, les dones migrades, les dones amb diversitat funcional i les dones que no disposen d'independència econòmica es troben sovint amb més obstacles per sortir de les situacions de violència. A més a més, l'avenç dels discursos reaccionaris i antifeministes, també ajuda a la normalització de la violència masclista.

Des d'Esquerra Unida de Catalunya no volem un 25N de gestos buits ni de paraules que no comprometin ningú. Volem que el feminisme sigui una prioritat política cada dia de l'any. Volem institucions que assumeixin responsabilitats, prou recursos per prevenir i combatre totes les formes de violència i una societat que no toleri cap expressió de dominació masclista. Però, sobretot, volem recuperar la capacitat col·lectiva de rebel·lar-nos davant la injustícia.

Perquè quan assassinen una dona no hauria de ser només la seva família, el seu entorn o el moviment feminista qui surti al carrer. Hauria de sortir tota la societat. Quan una dona pateix una agressió, no hauria de trobar indiferència, dubtes o sospites, sinó una comunitat que la protegeixi i que assenyali qui exerceix la violència.

Que no ens demanin calma davant la injustícia.
Que no ens demanin paciència davant la violència.
Que no ens demanin silenci davant el patriarcat.

Aquest 25N, i cada dia de l'any, organització, consciència i lluita feminista.

PERQUÈ LES VIDES DE LES DONES NO PODEN CONTINUAR SENT NEGOCIABLES.

esquerra unida
Catalunya